

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 11.

Warszawa, dnia 14 lipca 1931 r.

Rok XIII.

T R E Ś Ć: *Ustawy i rozporządzenia:*

71. Uchwała Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1931 r. w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Poczty i Telegrafów.
72. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 16 czerwca 1931 r. w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.
73. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 maja 1931 r. o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej.
74. Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 maja 1931 r. o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej.

Zarządzenia:

75. Wydawanie odpisów protestów wekslowych.
76. Wprowadzenie Telegramów NLT i WLT z wyspami: Aruba, Bonaire, Curaçao i St. Martin.
77. Wprowadzenie telegramów NLT i WLT z Surinamem.
78. Uzupełnienie instrukcji o używaniu maszyny typu „Hasler” do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej.
79. Dopuszczenie maszyny typu „System” do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej.

Okólniki:

Zniesienie listów kredytowych P. K. O. — Opis fałszywych znaczków pocztowych 25 groszowych z orłem. — Omyłki w kartach odsyłkowych z ambulansów do P. K. O. w Warszawie. — Przestrzeżenie zarządzeń na wypadek niedoręczalności paczek. — Postępowanie w obrocie zagranicznym z listowemi przesyłkami, nieopłaconemi lub niedostatecznie opłaconemi. — Uzupełnienie spisu instytucji, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową. — Wykaz uzupełniający do spisu urzędów pocztowych. — Wykaz zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. — Wykaz odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone. — Wykaz zakazanych czasopism. — Rozwój sieci Telegraficznej i Telefonicznej w kwietniu i maju 1931 roku. — Legitymacje unieważnione. — Ruch służbowy. — Konkursy.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

71.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1931 r.

w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Poczty i Telegrafów *).

§ 1.

Zatwierdza się dołączony do niniejszej uchwały statut organizacyjny Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

*) Ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 143, poz. 218 z dnia 24 czerwca 1931 r.

§ 2.

Organizację Instytutu Teletechnicznego ustali Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Komunikacji i innymi zainteresowanymi Ministrami.

§ 3.

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Poczty i Telegrafów.

§ 4.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc

obowiązującą statut organizacyjny Ministerstwa Poczty i Telegrafów, ogłoszony w „Monitorze Polskim” z roku 1927, Nr. 32, poz. 71 i z roku 1928 Nr. 259, poz. 622.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Boerner.*

STATUT ORGANIZACYJNY MINISTERSTWA POCZTY I TELEGRAFÓW.

§ 1.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów dzieli się na trzy departamenty: I. Administracyjny, II. Pocztowy i III. Techniczny, oraz na istniejące na prawach departamentów: Biuro Personalne i Wydział Wojskowy.

Przy Ministerstwie Poczty i Telegrafów istnieje ponadto Instytut Teletechniczny, podległy bezpośrednio Ministrowi.

§ 2.

Biuro Personalne podlega bezpośrednio Ministrowi i składa się z trzech wydziałów: Personalnego, Organizacyjnego oraz Inspekcji.

Na czele Biura Personalnego stoi Dyrektor Biura na prawach dyrektora departamentu. Podlega mu, oprócz wyszczególnionych wydziałów, przewodniczący Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

1. Wydział Personalny załatwia wszelkie sprawy osobowe urzędników, niższych funkcjonariuszów i pracowników kontraktowych Ministerstwa Poczty i Telegrafów oraz władz i organów podległych; sprawy emerytalne; sprawy, związane z zaopatrzeniem, opartem na szczególnych tytułach prawnych i sprawy związane z ubezpieczeniami społecznymi; prowadzi ewidencję osobową; czuwa nad należytem przestrzeganiem przepisów osobowych; inicjuje i współdziała w opracowaniu projektów ustaw i rozporządzeń w sprawach osobowych; współpracuje z Wydziałem Organizacyjnym w sprawach ustalania zasad organizacji i układania etatów; stawia wnioski w sprawie przystosowania budżetu do zamierzeń personalnych; załatwia sprawy: wynikające z naruszeń obowiązków służbowych, szkolenia personelu pocztowo-telegraficznego; współdziała w sprawach szkolnictwa teletechnicznego; załatwia sprawy odznaczeń, reprezentacyjne, wynikające ze stosunku Ministra do Prezydenta Rzeczypospolitej, ciała ustawodawczych, Rady Ministrów, do poszczególnych Ministrów, zastęp-

stwa przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym w sprawach osobowych, interpelacji poselskich i senatorskich, instytucji społecznych i związków zawodowych pracowników poczty, telegrafów i telefonów oraz sprawy informacji prasowej.

2. Wydział Organizacyjny załatwia sprawy: organizacji Ministerstwa, Dyrekcji Poczty i Telegrafów, Izby Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów i podległych im organów; klasyfikacji urzędów i agencji oraz ustalania etatów; ustalania terytorjalnego zakresu działania dyrekcji, urzędów i agencji; organizacji służby doręczeń; statystyki pocztowej, telegraficznej, telefonicznej i radjotelegraficznej, którą opracowuje w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym; wniosków w sprawie przystosowania budżetu do zamierzeń organizacyjnych; organizacji pracy, wydajności i kosztów pracy; racjonalizacji pracy w służbie pocztowo-telegraficznej i jej usprawnienia oraz nadzoru nad systemem pracy w Ministerstwie Poczty i Telegrafów. Ponadto należy do Wydziału Organizacyjnego Archiwum i Kancelarja Główna Ministerstwa.

3. Wydział Inspekcji współdziała z Wydziałem Personalnym w zakresie dochodzeń w sprawie przestępstw i naruszeń obowiązków służbowych i załatwia sprawy inspekcji władz i organów państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” przez inspektorów ministerjalnych w porozumieniu z zainteresowanymi wydziałami; prowadzi ewidencję podróży inspektorów ministerjalnych; sprawuje nadzór nad służbą inspekcyjną, wykonywaną przez inspektorów okręgowych; opracowuje materiały informacyjne, dotyczące służby inspekcyjnej.

§ 3.

Departament Administracyjny składa się z czterech wydziałów: Prawnego, Budowlanego, Budżetowo - Kasowego i Gospodarczego.

4. Wydział Prawny opracowuje, w porozumieniu z innymi wydziałami, projekty ustaw i rozporządzeń, wynikających z zakresu działania Ministerstwa; uzgadnia projekty ustaw i rozporządzeń, nadsyłanych przez inne Ministerstwa; opinuje ostateczną redakcję okólników i pism okólnych o charakterze normatywnym; opracowuje wykładnię prawną w zakresie spraw zasadniczych, załatwianych w Ministerstwie; załatwia sprawy zastępstw przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym, z wyjątkiem wynikających z zakresu działania Wydziału Personalnego, oraz prowadzi re-

dakcję Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

5. Wydział Budowlany załatwia sprawy: związane z budową, pozyskaniem i utrzymaniem pomieszczeń dla instytucji pocztowych, telegraficznych i telefonicznych; programów, projektów planów i kosztorysów na roboty budowlane i instalacje budowlane; sprawdzania i zatwierdzania sprawozdań technicznych i rachunkowych z wykonanych robót; ewidencji nieruchomości i zarządu nieruchomościami; mieszkań personelu pocztowego; wydawania przepisów i instrukcyj w sprawach budowlanych i w sprawach administracji nieruchomościami oraz opracowania norm opałowych i oświetleniowych; ustalania ryczałtów na utrzymanie porządku i czystości; zabezpieczenia urzędów oraz sprawy, związane z wykonywaniem nadzoru nad działalnością Towarzystwa Księgarnie Pocztove „Lot”.

6. Wydział Budżetowo - Kasowy załatwia sprawy: budżetowe, instrukcyj rachunkowych i kasowych, przepisów o zapasach kasowych w gotówce i znaczkach pocztowych, o odsyłaniu nadmiarów kasowych i pobieraniu zasiłków; rejestracji i likwidacji roszczeń do byłych rządów zaborczych; wynikające ze stosunku do Pocztovej Kasy Oszczędności; rachunkowe; księgowości obrotów budżetowych i przechodnich Zarządu Centralnego; funduszy specjalnych i pożyczek; rachunków bieżących w Pocztovej Kasie Oszczędności i Banku Polskim; rent ubezpieczeniowych; wynikające ze stosunku do Najwyższej Izby Kontroli; nadzoru nad działalnością Izby Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów oraz ewidencji stałych delegatów do przedsiębiorstw państwowych i instytucji, współdziałających z Ministerstwem Poczty i Telegrafów.

7. Wydział Gospodarczy załatwia sprawy: zakupu materiałów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych oraz druków niepłatnych; środków przewozowych i materiałów pędnych z wyjątkiem wagonów kolejowych; zakupu, rozdziału i administracji inwentarza pocztowego i specjalnego inwentarza Ministerstwa Poczty i Telegrafów oraz podległych mu władz i organów; administracji i eksploatacji własnych środków przewozowych, z wyjątkiem taboru kolejowego, własnych linii samochodowych oraz eksploatacji innych linii samochodowych, w których posiada udział przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, w porozumieniu z Wydziałem Komunikacyjnym; przepisów i instrukcyj gospodarczych; ustalania ry-

czałtów kancelaryjnych; ustalania zapotrzebowań druków dla urzędów, w porozumieniu z właściwymi wydziałami i kontroli zapasów druków; wykonania znaczków pocztowych i druków płatnych; umundurowania personelu; administracji Głównym Składem materiałów pocztowych oraz Muzeum Pocztowo-Telegraficznym: filatelistyki; reklam na obiektach, drukach pocztowo-telegraficznych oraz przesyłkach pocztowych.

§ 4.

Departament Pocztovy składa się z trzech wydziałów: Pocztowego Krajowego, Pocztowego Zagranicznego i Komunikacyjnego.

Ponadto do Dyrektora Departamentu Pocztowego należy nadzór nad służbą inspekcyjną ze stanowiska fachowego.

8. Wydział Pocztovy Krajowy załatwia sprawy: eksploatacji obrotu pocztowego i nadzoru nad zachowaniem i zastosowaniem przepisów i regulaminów pocztowych w obrocie wewnętrznym; organizacji i przepisów ruchu pocztowego w obrocie wewnętrznym; nadużyć i nieprawidłowości oraz włamań, kradzieży i sprzeniewierzeń w zakresie materialnej odpowiedzialności funkcjonariuszów pocztowych; podrobień i fałszerstw krajowych znaczków, nalepek, płatnych druków pocztowych, pieczęci i stempli; reklamacyj i odszkodowań, dotyczących przesyłek pocztowych w obrocie wewnętrznym; pocztowej służby gazetowej; kredytowania i ryczałtowania opłat pocztowych; maszyn do frankowania; pełnomocnictw pocztowych, akcyz i podatków komunalnych od przesyłek pocztowych; ustalania typu znaczków pocztowych.

9. Wydział Pocztovy Zagraniczny załatwia sprawy: eksploatacji obrotu pocztowego zagranicznego; organizacji i przepisów obrotu pocztowego międzynarodowego; wynikające ze stosunku do Międzynarodowego Biura Światowego Związku Pocztowego; Kongresów Pocztowych; nadużyć i nieprawidłowości w obrocie zagranicznym; reklamacyj i odszkodowań; wyrównania wzajemnych roszczeń z zarządami pocztowymi zagranicznymi z tytułu wypłaconych odszkodowań; umów międzynarodowych, dotyczących poczty; należności tranzytowych i związanych z tem obliczeń statystycznych; obrachunków z obcemi zarządami z obrotu pocztowego; organizacji komunikacji pocztowej, morskiej i lotniczej; taryf pocztowych wewnętrznych i zagranicznych oraz służby pocztowo - celnej.

10. Wydział Komunikacyjny załatwia sprawy: organizacji połączeń pocztowych na kolejach, drogach i wodach śródlądowych; stosunku prawnego do kolei w zakresie przewozu poczty; urządzeń pocztowych na kolejach; opłat kolei za przewóz poczty; inspekcji poczt ruchomych i sortowni w urzędach dworcowych; należności personelu poczt ruchomych; umów o przewóz poczty, a o ile chodzi o środki mechaniczne — w porozumieniu z Wydziałem Gospodarczym; rozmieszczania i opróżniania skrzynek pocztowych; doręczania paczek adresatom do domu; ewidencji przedsiębiorstw przewozu poczty; zakupu, budowy, przebudowy, naprawy i konserwacji wagonów i przedziałów pocztowych, inwentaryzacji wagonów i przedziałów pocztowych, zaopatrzenia, ogrzewania i oświetlania wagonów i przedziałów pocztowych; konwoju i ochrony poczty podczas transportu; przepisów i instrukcyj w zakresie odprawy i przewozu poczty; map pocztowych; wykresów i podręczników komunikacyjnych; rozrachunku z zagranicznymi zarządami pocztowymi z tytułu przebiegu ambulansów tranzytowych; turystyki oraz Państwowej Rady Kolejowej.

§ 5.

Departament Techniczny składa się z trzech wydziałów: Eksploatacji Telegrafów i Telefonów, Teletechnicznego i Radjokomunikacyjnego.

Ponadto do Dyrektora Departamentu Technicznego należy nadzór nad służbą inspekcyjną ze stanowiska fachowego.

11. Wydział Eksploatacji Telegrafów i Telefonów załatwia sprawy: obrotu telegraficznego i telefonicznego wewnętrznego i zagranicznego, utrzymywanego zapomocą połączeń drutowych; ordynacji telegraficznej i telefonicznej oraz przepisów obrotu; taryf telegraficznych i telefonicznych wewnętrznych i zagranicznych; umów zagranicznych, dotyczących telegrafów i telefonów; rozrachunków z państwami zagranicznymi z działu telegraficznego i telefonicznego; reklamacji i wypłat odszkodowań z tytułu zagranicznej korespondencji telegraficznej; skróconych adresów; spisów abonentów telefonicznych; wydawania osobom prywatnym zezwoleń i koncesyj na budowę drutowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych; stosunku do Międzynarodowego Biura Związku Telegraficznego; Międzynarodowych Kongresów Telegraficznych; Polskiej Akcyjnej Spółki Telefonicznej; szkolnictwa teletechnicznego w porozumieniu z Wydziałem Personalnym.

Przy Wydziale Eksploatacji Telegrafów i Telefonów istnieje Biuro Kablowe, które załatwia sprawy: ogólnego planu budowy sieci kabli telefonicznych międzymiastowych w porozumieniu z Wydziałem Teletechnicznym; projektów i kosztorysów na budowę poszczególnych odcinków sieci; warunków przetargu na dostawę kabli i materiałów niezbędnych do budowy sieci kablowej; projektów umów na dostawę urządzeń sieci kablowej; programu robót w związku z ustalonym planem finansowym; nadzoru nad wykonywaniem przez fabryki materiału i sprzętu do budowy sieci kablowej oraz jego komisyjnego odbioru; nadzoru nad układaniem kabli i przyjmowaniem wybudowanych odcinków; stosunku do Międzynarodowego Komitetu Doradczego dla spraw komunikacji telefonicznej na dalekie odległości, wreszcie stosunku do Towarzystwa Kabli Dalekosiężnych.

12. Wydział Teletechniczny załatwia sprawy: budowy i konserwacji tras, przewodów i urządzeń telegraficznych i telefonicznych; zakupu słupów i zlecenia na zakup materiałów, potrzebnych do budowy i konserwacji tras, przewodów i urządzeń telegraficznych i telefonicznych; sprawdzania i zatwierdzania kosztorysów na budowę i konserwację urządzeń telegraficznych i telefonicznych; sprawdzania i zatwierdzania sprawozdań technicznych z wykonanych robót; przepisów, dotyczących budowy i konserwacji; instrukcji o pomiarze i badaniu przewodów oraz utrzymania aparatów; ustalania typu aparatów, materiałów i urządzeń; administracji Głównym Składem materiałów telegraficznych i telefonicznych, sprawdzania i odbioru materiałów teletechnicznych, oraz sprawy Państwowej Wytwórni Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych.

Przy Wydziale Teletechnicznym istnieje Biuro Budowy Sieci Automatycznych, które załatwia sprawy: ustalania warunków technicznych dla zamówień central automatycznych, opracowywania projektów automatycznych sieci, tak miejskich, jak okręgowych, oraz wniosków w sprawie przystosowania budynków pocztowych do central automatycznych, ewidencji kredytów i wydatków, związanych z automatyzacją sieci telefonicznych, kontroli i nadzoru nad budową sieci automatycznych.

13. Wydział Radjokomunikacyjny załatwia sprawy: organizacji, budowy, konserwacji i eksploatacji radjotelegraficznej i radjotelefonicznej; przepisów i instrukcyj radjotechnicznych i radjoruchowych; międzynarodowych umów

w dziedzinie radjokomunikacji; stosunku do Międzynarodowego Biura Związku Telegraficznego w sprawach radjokomunikacyjnych; Międzynarodowych Kongresów Radjokomunikacyjnych; taryf radjotelegraficznych; stosunku prawnego telegrafu państwowego do radjostacji przedsiębiorstw żeglugi morskiej; wydawania zezwoleń i koncesyj na instalowanie i eksploataowanie radjostacji; spółki Akcyjnej „Polskie Radio”.

14. Wydział Wojskowy załatwia sprawy: przygotowania i ewidencji sieci telegraficznej i telefonicznej oraz radjotelegraficznej dla celów obrony Państwa; organizacji władz i urzędów pocztowo - telegraficznych na wypadek wojny; organizacji urzędów pocztowo-telegraficznych z punktu widzenia potrzeb wojska; organizacji poczt polowych; organizacji wojennej służby telegraficznej i radjotelegraficznej; reklamacji pracowników pocztowo - telegraficznych; sprawy wycofania; ochrony linii telegraficznych i telefonicznych oraz obiektów pocztowo - telegraficznych; akcji przeciwstrajkowej; obrony przeciwlotniczej; obrony przeciwgazowej; opracowanie instrukcyj mobilizacyjnych; sprawy przemysłu wojennego w stosunku do Ministerstwa Poczt i Telegrafów; organizacji przysposobienia wojskowego; współpracy w sprawach ustawodawczych Ministerstwa Poczt i Telegrafów oraz konwencji międzynarodowych, będących w związku z zagadnieniem obrony Państwa.

Wydział Wojskowy pracuje na zasadzie wytycznych Sztabu Głównego i podlega bezpośrednio Ministrowi. Naczelnik Wydziału Wojskowego jest na prawach dyrektora departamentu.

72.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW**

z dnia 16 czerwca 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej*).

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 464 z dnia 30 czerwca 1931 r.

z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie pocztowej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) W rozdziale „Przesyłki listowe A. Obrót wewnętrzny i z Wolnem M. Gdańskiem” pozycje „Listy” i „Kartki pocztowe” otrzymują następujące brzmienie:

„Listy:

	Miejscowe	Zamiejscowe
groszy		
a) prywatne do 20 g.	15	25
ponad 20 „ 250 „	25	50
„ 250 „ 500 „	40	80
b) urzędowe do 20 g.	15	25
ponad 20 „ 250 „	25	50
„ 250 „ 2000 „	35	70
Kartki pocztowe.		
pojedyncze	10	15
z opłaconą odpowiedzią	20	30

Wymiary listów w każdym z trzech kierunków nie mogą przekraczać — 45 cm., lub, jeżeli list ma formę rulonu 75cm. długości i 10 cm. średnicy.

Wymiary kartek pocztowych nie mogą być większe niż 15 x 10,5 cm, ani mniejsze niż 10 x 7 cm.

Listy i kartki miejscowe można przysyłać w okręgu pocztowym (miejscowy okrąg doręczeń i zamiejscowy okrąg pocztowy) nadawczyemu urzędowi pocztowego. Jeżeli w tej samej miejscowości znajduje się kilka urzędów pocztowych natenczas ich okręgi pocztowe tworzą jeden okrąg dla listów i kartek miejscowych”.

2) W rozdziale „Przesyłki listowe B. Obrót zagraniczny” pozycje „Listy” i „Kartki pocztowe” otrzymują następujące brzmienie:

„Listy:

do 20 g	60 gr
za każde dalsze 20 g	30 „
Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier:	
do 20 g	50 gr
za każde dalsze 20 g	30 „
Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg.	
Wymiary listów w każdym z trzech kie-	

runków nie mogą przekraczać — 45 cm, lub, jeżeli list ma formę rulonu — 75 cm długości i 10 cm średnicy.

Kartki pocztowe:

pojedyncze 35 gr

z opłaconą odpowiedzią 70 „

Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:

pojedyncze 30 gr

z opłaconą odpowiedzią 60 „

Wymiary kartek pocztowych nie mogą być większe niż 15 x 10,5 cm, ani mniejsze niż 10 x 7 cm“.

3) W tymże rozdziale „Przesyłki listowe B. Obrót zagraniczny“:

a) w pozycji „Druki dla ociemniałych“ w wierszu 3 i 4 wagę „3 kg“ zastępuje się wagą „5 kg“,

b) w pozycji „Papiery handlowe“ w wierszu 2 kwotę „50 gr“ zastępuje się kwotą „60 gr“,

c) w pozycji „Przesyłki mieszane“ w wierszu 5 kwotę „50 gr“ zastępuje się kwotą „60 gr“,

d) w pozycji „Czasopisma“ ustęp drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Do Albanii, Algieru, Argentyny, Belgii, Brazylii, Bułgarii, Egiptu, Estonii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Jugosławii, Kuby, Luksemburga, Łotwy, Meksyku, Niemiec, Persji, Portugalii, Rumunii, Szwajcarii, Terytorjum Sarry, Tunisu, Turcji, Watykanu, Związku Socjalistycznych Republik Rad opłata za czasopisma, wysyłane przez wydawców lub ich zastępców, wynosi:

za każde 50 g 5 gr“

4) W rozdziale „Listy wartościowe A. Obrót wewnętrzny“ w pozycji 1 i 2 skreśla się punkt c).

5) W rozdziale „Paczki A. Obrót wewnętrzny“:

a) pozycja 1 otrzymuje następujące brzmienie:

1. Paczki prywatne i urzędowe:

W a g a	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km	ponad 100 do 300 km	ponad 300 do 600 km	ponad 600 km
g r o s z y				
do 1 kg	70	90	110	130
ponad 1 „ 3 „	90	130	170	210
„ 3 „ 5 „	130	190	250	310
„ 5 „ 10 „	190	270	410	610
„ 10 „ 15 „	260	410	610	810
„ 15 „ 20 „	360	610	810	1010

b) pozycja 2 otrzymuje następujące brzmienie:

2. Paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi (do 30 kg) oraz paczki Banku Polskiego i jego oddziałów z monetą brzęczącą (do 60 kg):

W a g a	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km	ponad 100 do 300 km	ponad 300 do 600 km	ponad 600 km
g r o s z y				
do 20 kg.	jak w pozycji 1			
ponad 20 do 30 „	460	760	1010	1260
„ 30 „ 40 „	560	910	1210	1510
„ 40 „ 50 „	660	1060	1410	1760
„ 50 „ 60 „	760	1210	1610	2010

c) pozycja 3 otrzymuje następujące brzmienie:

3. Paczki zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 30, poz. 186) oraz książki:

W a g a	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km	ponad 100 do 300 km	ponad 300 do 600 km	ponad 600 km
g r o s z y				
do 1 kg	40	50	60	70
ponad 1 „ 3 „	50	70	90	110
„ 3 „ 5 „	70	100	130	160
„ 5 „ 10 „	100	140	210	310
„ 10 „ 15 „	135	210	310	410
„ 15 „ 20 „	185	310	410	510

d) pozycja 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Za paczki ochronne opłata od wagi jest o 50% wyższa od odpowiedniej opłaty, jak w pozycjach 1, 2 i 3“,

e) w pozycji 5 w punkcie a) zmienia się „1 a), 3 a) i 4 a)“ na „1, 3 i 4“ oraz w punkcie c) w wierszu 2 i 3 kwotę „100 zł“ zastępuje się kwotą „200 zł“, tudzież skreśla się punkt d),

f) w pozycji 6 w punkcie a) zmienia się „2 a) i 4 a)“ na „2 i 4“ oraz skreśla się punkt c),

g) po pozycji 7 dodaje się nową pozycję o następującym brzmieniu:

„8. Za paczki pilne pobiera się potrójną opłatę taryfową, ustaloną dla paczek zwykłych, za paczkę zaś pilną ochronną — potrójną taryfową opłatę, ustaloną dla paczek ochronnych”.

6) W rozdziale „Przekazy pocztowe A. Obrót wewnętrzny” uzupełnionym rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 23 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 502) i z dnia 26 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 201) pozycja 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Przekazy pocztowe zwykłe, pobranowe i zleceniowe:

	do	10 zł	20 gr
ponad	10	25 „	35 „
„	25	50 „	50 „
„	50	100 „	70 „
„	100	250 „	95 „
„	250	500 „	135 „
„	500	750 „	180 „
„	750	1000 „	220 „
„	1000	1250 „	255 „
„	1250	1500 „	290 „
„	1500	1750 „	325 „
„	1750	2000 „	355 „

W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1:

	do	10 zł	15 gr
ponad	10	25 „	30 „
„	25	50 „	45 „
„	50	100 „	65 „
„	100	250 „	90 „
„	250	500 „	130 „
„	500	750 „	175 „
„	750	1000 „	215 „
„	1000	1250 „	250 „
„	1250	1500 „	285 „
„	1500	1750 „	320 „
„	1750	2000 „	350 „

Przy zleceniach pocztowych ponad 2.000 zł, przekazywanych zapomocą blankietu nadawczego P. K. O., pobiera się oprócz opłaty wyżej podanej za przekaz do 2.000 zł nadto — za każde dalsze 500 zł lub ich część po 50 gr”.

7) W rozdziale „Przekazy pocztowe B. Obrót zagraniczny” wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

- a) w pozycji 1 na jej końcu pod kolumnami cyfr dodaje się słowa: „za każde dalsze 100 zł lub ich część 50 gr”;
- b) w pozycji 2 na jej końcu pod kolumnami cyfr dodaje się słowa: „za każde dalsze 100 zł lub ich część 100 gr”.

8) W rozdziale „Należytości dodatkowe”, uzupełnionym rozporządzeniami z dnia 21

czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 370), z dnia 12 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 352) i z dnia 26 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 201) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

- a) w pozycji 11) w kolumnie 2 kwotę „120 gr” zastępuje się kwotą „100 gr”;
- b) w pozycji 12) w kolumnie 2 kwotę „120 gr” zastępuje się kwotą „100 gr”;
- c) w pozycji 13) w kolumnie 2 kwotę „110 gr” zastępuje się kwotą „120 gr”;
- d) w pozycji 17) w punkcie c) dodaje się na końcu nowy ustęp: „ad c) Za doręczenie zagranicznych listów wartościowych nie pobiera się należytości za doręczenie”;
- e) w pozycji 17) w punkcie d) skreśla się końcowy ustęp, rozpoczynający się od słów „ad c) i d);
- f) dodaje się nową pozycję: „40. Za sporządzenie odpisu protestu wekslowego, niezależnie od opłaty stemplowej, 50 gr”.

§ 2. W taryfie telegraficznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

1) W rozdziale „A. Obrót wewnętrzny” pozycja 1 otrzymuje następujące brzmienie:

Pozycja	Przedmiot	Należytości	Objaśnienia
		groszy	
1	a) za telegramy miejscowe (państwowe i prywatne) zwykle: opłata od wyrazu	5	Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	25	
	b) za telegramy zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykle: opłata od wyrazu	15	
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	50	

2) W pozycji 6 w rubryce „należytości” zmienia się kwoty: „8” na „5” i „160” na „100”.

3) W pozycji 10 w rubryce „należytości” zamiast „10” umieszcza się „bezpłatnie” oraz w rubryce „objaśnienia” skreśla się pierwszy ustęp.

§ 3. W taryfie telefonicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 181), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) W § 4, punkt d) dodaje się po słowie „samej” słowa „lub innej”, oraz dodaje się po słowie „zewnętrznej” słowa „w strefie I i poza strefą pierwszą”, tudzież skreśla się w tymże paragrafie punkt e).

2) W § 8, w rubryce „Opłaty miesięczne w złotych na sieciach zaliczonych do grupy” zmienia się opłaty podane dla grupy I jak następuje:

w pozycji	1	cyfrę	8	zastępuje się przez	6
„	2	„	12	„	10
„	3	„	16	„	14
„	4	„	6	„	5
„	5	„	5	„	4
„	6	„	4	„	3
„	7	„	12	„	10
„	8 pkt. a.,	„	4	„	3
„	9	„	4	„	3
„	10	„	8	„	6
„	11 pkt. a.,	„	5	„	4
„	11 pkt. b.,	„	2,5	„	2

3) W § 12 po słowie „publicznych” skreśla się „dwukropek” oraz literę „a”, tudzież skreśla się cały punkt „b”.

4) § 15 otrzymuje następujące brzmienie: „Za rozmowy przeprowadzane z dowolnej stacji abonentowej lub rozmównicy z osobami przywołanymi do rozmównicy lub ze stacjami abonentowymi załączonymi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca stacja abonentowa lub rozmównica — pobiera się opłaty według stawek ustalonych w § 17 za rozmowy międzymiastowe”.

5) W uwadze podanej po § 16 po słowie „wskazane” skreśla się słowa „w § 12 punkt b) i”.

6) W § 17 zmienia się stawki podane za rozmowy ponad 25 do 50 km oraz za rozmowy ponad 50 do 100 km jak następuje:

w kolumnie 1 zamiast 100 umieszcza się 120 i zamiast 160 umieszcza się 200,

w kolumnie 2 zamiast 300 umieszcza się 360 i zamiast 480 umieszcza się 600,

w kolumnie 3 zamiast 60 umieszcza się 72 i zamiast 96 umieszcza się 120,

w kolumnie 4 zamiast 50 umieszcza się 60 i zamiast 80 umieszcza się 100,

w kolumnie 5 zamiast 25 umieszcza się 30 i zamiast 40 umieszcza się 50,

w kolumnie 6 zamiast 20 umieszcza się 24 i zamiast 32 umieszcza się 40,

w kolumnie 7 zamiast 60 umieszcza się 72 i zamiast 96 umieszcza się 120,

w kolumnie 9 zamiast 20 umieszcza się 24 i zamiast 32 umieszcza się 40,

w kolumnie 10 zamiast 10 umieszcza się 12 i zamiast 16 umieszcza się 20,

w kolumnie 11 zamiast 12 umieszcza się 15 i zamiast 19 umieszcza się 25.

7) W § 57 po ustępie trzecim dodaje się nowy ustęp:

„Zgłaszający rozmowę aż do chwili przywołania go przez własną centralę do przeprowadzenia tej rozmowy — może zmienić własny lub żądany numer telefonu, t. j. wskazać inny numer telefonu w granicach sieci obu tych central. Za takie świadczenie pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 50 groszy”.

8) W § 58 w ustępie pierwszym w wierszu 2 po słowach „wskazanych w §§” skreśla się cyfrę „12 b” i po cyfrze „14” skreśla się cyfrę „15”, oraz w wierszu 3 i 4 po słowie „międzymiastowych” skreśla się słowa „w obrębie poszczególnych powiatów”; ustępy trzeci i czwarty skreśla się; w ustępie piątym po słowie „Warszawie” skreśla się słowa „oraz na sieciach powiatowych”; w ustępie szóstym po słowie „przewidzianych” skreśla się słowa „w § 12 punkt b) i”, a po cyfrze „14” skreśla się cyfrę „15”; w ustępie siódmym w wierszu 2 po słowie „przewidzianą” skreśla się słowa „w § 12 p. b) i” i po cyfrze „14” skreśla się słowa „w § 12 p. b) i” i po cyfrze „14” skreśla się cyfrę „15” oraz w wierszu 4 i 5 po słowach „wskazanej w” skreśla się słowa „§ 12 punkt b) i”, a po cyfrze „14” skreśla się cyfrę „15”; w ustępie dziewiątym w wierszu 3 po słowie „przewidzianej” skreśla się słowa „w § 12 p. b) i” i po cyfrze „14” skreśla się cyfrę „15”; w ustępie dziesiątym w wierszu 2 i 3 po słowie „rozmównic” skreśla się „na terenie powiatu” oraz w wierszu 4 i 5 po słowie „terenie” skreśla się słowa „powiatu i”.

9) W § 59 w ustępie drugim w wierszu 2 po słowie „Telegraficznej” dodaje się słowa „oraz jej oddziałów”.

10) W § 60 po ustępie pierwszym dodaje się jako ustęp drugi nowy ustęp:

„Uprzedzenie ma na celu powiadomienie wzywanej stacji abonentowej, że zgłaszający rozmowę życzy sobie przeprowadzić ją bądź z osobą wskazaną, bądź też z określoną dodat-

kową stacją abonentową. Na wypadek nieobecności wzywanej osoby — zgłaszający rozmowę ma prawo przy nadawaniu zgłoszenia wskazać zastępcę lub inną stację abonentową, gdzie może się znajdować wzywana osoba”.

11) W § 62 po ustępie pierwszym dodaje się nowy ustęp:

„Wezwanie ma na celu przywołanie do rozmównicy dla przeprowadzenia rozmowy pewnej określonej osoby lub jej zastępcy, o ile mieszka w tym samym domu. W tym celu zgłaszający rozmowę może podać w wezwaniu do rozmowy nazwisko osoby wzywanej lub zastępcy i dokładny ich adres”.

12) W § 63 w ustępie drugim, w wierszu 4 i 5 skreśla się słowa „z ewentualną opłatą za przesłanie nazwiska osoby wzywanej”, natomiast po słowie „rozmowę” dodaje się „kropkę” i nowe zdanie:

„Jeżeli uprzedzenie o rozmowie było uprzednio przyjęte przez stację abonentową, a do przeprowadzenia samej rozmowy nikt się nie zgłosił — nie zwraca się opłat dodatkowych, o których mowa w §§ 60, 61 i 62”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1931 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) *Boerner*.

73.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 21 maja 1931 r.

o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej. *)

Na podstawie art. 23 ust. 1) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy wysyłaniu przesyłek pocztowych, wymienionych w art. 23 ust. 1) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegra-

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 452 z dnia 27 czerwca 1931 r.

fów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), obowiązują następujące warunki i zasady:

1. Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkty a) i d), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą:

„Sprawa służbowa — wolna od opłaty pocztowej”.

2. Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt b), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci, określającej nazwę wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą: „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej”.

3. Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt c), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą: „Sprawa urzędowa w wykonaniu poruczonego zakresu działania — wolna od opłaty pocztowej”.

4. Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt e), winny być na stronie adresowej oznaczone imieniem i nazwiskiem osoby lub nazwą instytucji wysyłającej i jej dokładnym adresem, oraz klauzulą: „Na wezwanie urzędowe — wolna od opłaty pocztowej”.

5. Wszelkie przesyłki, wolne w myśl art. 23 ust. 1) od opłaty pocztowej, winny pod względem rozmiarów, wagi, opakowania i adresu odpowiadać wymaganiom ogólnym, ustalonym w przepisach pocztowych dla danego rodzaju przesyłek pocztowych i z wyjątkiem przesyłek, wymienionych w punktach f) i g) tegoż artykułu, muszą być nadawane w urzędach (agencjach) pocztowych do rąk urzędnika pocztowego. Przesyłki takie, wyjęte ze skrzynek pocztowych, będą zwracane nadawcom, a w braku adresu nadawcy — będą uważane za niedoreczalne.

6. Przesyłki, zwolnione od opłat pocztowych, z wyjątkiem przesyłek, wymienionych w art. 23 ust. 1) punkty e) do g) włącznie, muszą być nadawane zapomocą pocztowych książek nadawczych, do których przesyłki rejestrowane należy wpisywać pojedynczo, a zwykłe przesyłki listowe w ogólnej sumie. Do nadawania zwykłych przesyłek listowych mogą władze i urzędy używać osobnych książek własnego nakładu i wpisywać te przesyłki pojedynczo, jednak urzędy (agencje) pocztowe

stwierdzać będą tylko ogólną ilość nadanych przesyłek.

§ 2. Do przesyłek, wymienionych w art. 23 ust. 2) punkt d) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii, mają zastosowanie odpowiednie postanowienia niniejszego rozporządzenia z tą zmianą, że na przesyłkach władz i urzędów państwowych winna być umieszczona klauzula: „Sprawa urzędowa — opłatę pocztową uiszcza adresat”, a na przesyłkach władz i urzędów samorządowych — klauzula: „Sprawa urzędowa w wykonaniu poruczonego zakresu działania — opłatę pocztową uiszcza adresat”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 17 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P., Nr. 80, poz. 702), uzupełnione rozporządzeniem z dnia 7 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 2, poz. 7).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

74.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 maja 1931 r.

o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej.

Władze i urzędy (organa) państwowe i samorządowe, korzystające w obrocie we-

wnętrznym ze zwolnienia od opłat pocztowych w myśl art. 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. R. P. z r. 1931 Nr. 12, poz. 57), są wyszczególnione w spisie, załączonym do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1928 r., oraz w uzupełnieniach tego spisu, ogłaszanych w dalszych numerach tego dziennika.

Wszelkie opłaty, od których uiszczania nadająca władza lub urząd nie jest zwolniony, muszą być uiszczane przy nadaniu.

Na przesyłkach wymienionych w § 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 maja 1931 r. o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej, wysyłanych przez urzędy i organa pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, może być umieszczony, zamiast odcisku pieczęci urzędowej, odcisk datownika.

Na wyjętych ze skrzynek pocztowych przesyłkach listowych, nieopłaconych znaczkami i opatrzonych tylko jedną z klauzul, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 maja 1931 r., należy umieścić uwagę: „wyjęto ze skrzynki pocztowej” i zwrócić je nadawcy.

Nr. 1561/V z dnia 21 maja 1931 r.

ZARZĄDZENIA.

75.

Wydawanie odpisów protestów wekslowych.

Na żądanie interesowanych nadawców zleceń pocztowych urzędy i agencje pocztowe mają wydawać uwierzytelnione odpisy protestów wekslowych.

Uwierzytelnione odpisy protestów wekslowych, wydawane przez urzędy i agencje pocztowe, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1 zł od każdej pełnej lub rozpoczętej strony.

Opłatę stemplową, pobraną od zainteresowanych nadawców zleceń pocztowych w znaczkach stemplowych, należy zarachować przez ich naklejenie na odpisie protestu wekslowego, wydanego zainteresowanemu.

Kasowanie znaczków stemplowych należy uskutecznić datownikiem w ten sposób, aby

część datownika znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze.

Za sporządzenie odpisu protestu wekslowego urzędy i agencje pocztowe mają pobierać na rzecz Zarządu Pocztowego opłatę manipulacyjną w kwocie 50 gr. i zarachowywać gotówką w wykazie opłat za protesty wekslowe druk Nr. 77 z oznaczeniem we właściwej rubryce wykazu numeru bieżącego księgi oddawczej zleceń, pod którym list zleceń wpisano. W rubryce „uwaga” wpisać słowa: „odpis prot. Nr.”.

Datę wydania odpisu protestu należy wpisać w wolnym miejscu odpowiedniej pozycji księgi protestów wekslowych.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. 2001/V z dnia 19 czerwca 1931 r.

76.

Wprowadzenie telegramów NLT i WLT z wyspami: Aruba, Bonaire, Curaçao i St. Martin.

Z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia wprowadza się w ruchu telegraficznym między Polską a wyspami: Aruba, Bonaire, Curaçao i St. Martin telegramy NLT i WLT via Radio-Warszawa.

Oplata od wyrazu telegramu NLT do wymienionych wysp wynosi 97 centymów, zaś telegramu WLT — 79 centymów.

Minimum opłaty za 20 wyrazów.

Nr. 2956/X/570 z dnia 19 czerwca 1931 r.

77.

Wprowadzenie telegramów NLT i WLT z Surinamem.

Z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia wprowadza się w ruchu telegraficznym między Polską i Surinamem (Gujana Holenderska) telegramy NLT i WLT via Radio-Warszawa.

Oplata od wyrazu telegramu NLT do Surinamu wynosi 97 centymów, zaś od wyrazu telegramu WLT — 79 centymów.

Minimum opłaty za 20 wyrazów.

Nr. 2409/X/570 z dn. 16 czerwca 1931 r.

78.

Uzupełnienie „Instrukcji o używaniu maszyny typu „Hasler“ do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej“.

Punkt 3 części II p. t. „Postanowienia szczegółowe“ „Instrukcji o używaniu maszyny typu „Hasler“ do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej oraz nadawaniu takich przesyłek“, ogłoszonej w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 12 z dnia 30 czerwca 1930 r. poz. 57, otrzymuje po ustępie piątym nowy ustęp szósty o następującem brzmieniu:
„Posiadacz maszyny przed wyczerpaniem się nabytego kartonu kontrolnego może nabyć za uiszczeniem przypadającej kwoty następny karton kontrolny.

W tym celu winien on zgłosić się do wyznaczonego urzędu pocztowego z zamkiem kasowym i książką kontroli opłat gotówkowych. W danym wypadku z zamkiem kasowym i z wydany kartonem kontrolnym postępuje urząd pocztowy w myśl postanowień, zawartych w punkcie 3 ustępie 5 części II powołanej instrukcji.

Karton kontrolny, który wskutek niepełnego zużycia nie mógł być zwrócony urzędowi pocztowemu, posiadacz maszyny winien zwrócić przy nabyciu następnego porządkowego numeru kartonu kontrolnego“.

W związku z powyższem winny urzędy i agencje pocztowe przeprowadzić bezzwłocznie odręczne uzupełnienie tej instrukcji.

Nr. 2200/V z dnia 17 czerwca 1931 r.

79.

Dopuszczenie maszyny typu „System“ do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 września 1927 r. w sprawie używania maszyn do oznaczania na pocztowych przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 774) zarządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 27 maja 1931 r. Nr. 1636/V dopuszczona została do używania do tego celu w Polsce maszyna typu „System“.

Na wprowadzenie tej maszyny do używania w Polsce otrzymało zezwolenie wymienionem poprzednio zarządzeniem Towarzystwo Handlowo - Przemysłowe „System“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Al. Jerozolimskie Nr. 79.

Zasadnicze postanowienia o używaniu maszyn do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty i o sposobie zaliczania opłat, uiszczanych przez posiadaczy maszyn, zawarte są w powołanem rozporządzeniu z dnia 9 września 1927 r. i w przepisach wykonawczych do tego rozporządzenia.

Szczegółowe postanowienia o używaniu maszyny typu „System“ zawarte są w instrukcji, umieszczonej poniżej.

Z postanowieniami tej instrukcji winny zapoznać się dokładnie urzędy pocztowe.

Nr. 1636/V z dnia 8 czerwca 1931 r.

INSTRUKCJA**o używaniu maszyny typu „System“ do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej.****Postanowienia ogólne.**

1. Na używanie maszyny do opłacania przesyłek listowych w obrocie krajowym i za-

granicznym potrzebne jest pisemne zezwolenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

W zezwoleniu podany jest typ maszyny, jej numer i jej znak identyfikacyjny, a nadto wartość nominalna kartonów wartościowych, używanych do tej maszyny, oraz wskazany jest urząd pocztowy, w którym mają być nabywane kartony wartościowe, a także w którym mają być nadawane przesyłki opłacone zapomocą tej maszyny.

Używanie innej maszyny do opłacania przesyłek listowych, a nie tej, którą oznaczono w zezwoleniu, wymaga osobnego zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

2. Każda maszyna opatrzona jest nazwą „System” i numerem fabrycznym maszyny.

Numer fabryczny maszyny znajduje się także na kluczu do maszyny.

Znak identyfikacyjny, składający się z litery „F”, drugiej litery, oznaczającej serję np. „A”, oraz trzech cyfr np. „002”, znajduje się na kliszy znaczka pocztowego i datownika.

3. Maszyna typu „System” wybija na każdej przesyłce listowej równocześnie:

- a) znak taryfowej opłaty pocztowej dowolnej wartości w groszach od 1 do 999;
- b) odcisk datownika;
- c) numer porządkowy przesyłki, opłaconej maszynowo, oraz
- d) ewentualnie nazwę posiadacza (właściciela) maszyny lub napis reklamowy.

4. Najważniejszymi częściami maszyny ze względu na czynności urzędów pocztowych są:

- 1) zamek urzędowy,
- 2) licznik główny,
- 3) zamek kartonów wartościowych,
- 4) licznik kartonów wartościowych.

5. W tylnej górnej części maszyny znajduje się zamek urzędowy, stanowiący trwałą składową część maszyny.

Zamek ten służy do unieruchomienia pokrywy, przykrywającej mechanizm wewnętrzny maszyny, i zabezpiecza od dostania się do tego mechanizmu przez osoby niepowołane.

Zamek ten składa się z drzwiczek z otworem na klucz. Otwór zaś ten zasłania się zasuwką.

Klucz od tego zamka znajduje się w posiadaniu urzędu pocztowego, w którym nabywane są kartony wartościowe do tej maszyny.

6. Licznik główny wykazuje w każdej chwili ogólną sumę zużytej opłaty w złotych i groszach. Licznik ten składa się z 7 pierścieni cyfr i widoczny jest w przedniej części maszyny w podłużnym okienku; pierwszych pięć

cyfr z lewej strony oznacza złote, a 2 ostatnie cyfry, oddzielone pionową czerwoną kreską, oznaczają grosze. Najwyższa kwota, wykazana przez ten licznik, może wynosić 99999 zł 99 gr., poczem automatycznie licznik ustawia się na zera.

7. W bocznej ścianie z prawej strony znajduje się zamek kartonów wartościowych. Zamek ten składa się z 2 części:

- 1) z suwaka, na którym umieszcza się karton wartościowy i
- 2) z wystającej części osi kwadratowej, na którą zakłada się korbkę — rączkę.

8. Po prawej stronie przedniej części maszyny w pobliżu licznika głównego znajduje się licznik kartonów wartościowych. Licznik ten składa się z 4 pierścieni cyfr, widocznych przez podłużne okienko; jako najwyższą liczbę licznik może wykazać 9999, poczem automatycznie nastawia się na zera. Licznik ten służy do utrzymywania kontroli nad kartonami wartościowymi.

9. Kartony wartościowe są to paski z kartonu o kształcie prostokąta w wymiarze: 170 mm. długości i 29 mm. szerokości, wytwarzane przez Polską Wytwórnę Papierów Wartościowych w Warszawie.

Jedna strona kartonu jest niezadrukowana, na drugiej zaś wydrukowana jest nominalna wartość kartonu w złotych, serja i numer oraz napis Poczta Polska.

Kartony sporządzane są w trzech wartościach: po 100 zł (druk w kolorze czerwonym), po 500 zł (druk w kolorze zielonym) i po 1000 zł (druk w kolorze niebieskim).

Każda maszyna typu „System” przystosowana jest tylko do jednej wartości kartonu.

Na czystej (niezadrukowanej) stronie kartonu maszyna, z chwilą zamknięcia się (punkt 12), automatycznie wytłacza: 1) stan licznika głównego w groszach, 2) numer fabryczny maszyny i 3) numer kolejny kartonu, wykazany przez licznik kartonów wartościowych.

Postanowienia szczegółowe.

10. Przy pierwszym wprowadzeniu w życie każdej maszyny obowiązują następujące przepisy.

Z maszyną, którą Towarzystwo „System” ma wydać do używania nabywcy, funkcjonariusz Towarzystwa zgłasza się w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, przynosząc równocześnie klucz do zamka urzędowego. Urzędnik Ministerstwa odsuwa zasuwkę, otwiera drzwiczki, sprawdza, czy zamek zamknięty jest na klucz

przez przekręcenie klucza, następnie zabezpiecza otwór drzwiczek przez nałożenie karteczki kontrolnej z białego, miękkiego papieru, opatrzonej tuszowym odciskiem pieczęci urzędowej Ministerstwa Poczty i Telegrafów, swoim czytelnym podpisem i datą zaplombowania (dzień, miesiąc i rok), poczem zamyka drzwiczki przez zatrzaśnięcie, zasłania otwór drzwiczek zasuwką, przeciąga sznurek przez urządzone w tym celu uszka, nakłada na sznurek plombę i zamyka plombownicą z napisem „Ministerstwo Poczty i Telegrafów“.

Licznik główny i licznik kartonów wartościowych winny być nastawione na same zera.

Po tych czynnościach funkcjonariusz Towarzystwa „System“ zabiera z sobą maszynę i klucz do zamka.

11. Osoba lub firma, która na podstawie podania, wniesionego do Ministerstwa Poczty i Telegrafów i złożonej deklaracji według ustalonego wzoru (wzór Nr. 1), uzyskała pisemne zezwolenie na używanie maszyny, przynosi maszynę, zamkniętą przez urzędnika Ministerstwa Poczty i Telegrafów w sposób podany w p. 10, oraz klucz do zamka, do urzędu pocztowego, wymienionego w otrzymanem zezwoleniu.

W urzędzie pocztowym wyznaczony urzędnik (a w urzędach o jednej sile urzędniczej — kierownik urzędu) bada:

- a) czy cyfry licznika głównego i licznika kartonów wartościowych nastawione są na same zera;
- b) czy plomba, nałożona w Ministerstwie Poczty i Telegrafów, jest nienaruszona, w razie twierdzącym odcina ją;
- c) po odsunięciu zasuwki stwierdza, czy znajdująca się w zamku karteczka kontrolna jest nienaruszona (nieprzedziurawiona), w razie twierdzącym otwiera zamek kluczem, przyczem przebija karteczkę kontrolną i po otwarciu drzwiczek bada jej prawdziwość, niszczy ją i na jej miejsca wkłada nową karteczkę kontrolną, opatrzoną odciskiem datownika urzędu pocztowego z bieżącego dnia i swoim czytelnym podpisem, zamyka zamek kluczem, zatrzaśkuje drzwiczki z otworem, zabezpieczonym karteczką kontrolną, przesuwa zasuwkę i nakłada plombę w sposób podany w p. 10, przy użyciu plombownicy z nazwą danego urzędu pocztowego.

Klucz od zamka pozostaje w urzędzie pocztowym i ma być przechowywany według

przepisów o przechowywaniu duplikatów kluczy kasowych.

W dalszym ciągu posiadacz maszyny nabywa w urzędzie pocztowym karton wartościowy o wartości, wymienionej w zezwoleniu, za uiszczeniem przypadającej kwoty t. j. kwoty, odpowiadającej nominalnej wartości kartonu po potrąceniu 2% prowizji.

Na zadrukowanej stronie kartonu wartościowego umieszcza urzędnik pocztowy wyraźny odcisk datownika z bieżącego dnia i swój podpis, poczem karton wydaje posiadaczowi maszyny.

Posiadacz maszyny może nabyć za uiszczeniem przypadającej kwoty jednocześnie kilka kartonów wartościowych, nie więcej jednakże jak 5 (pięć) t. j. ilość, wystarczającą na około 10 dni.

12. W celu uruchomienia maszyny posiadacz jej po nabyciu kartonu wartościowego wyciąga suwak zamka kartonów wartościowych na całą długość, na suwak ten zakłada karton wartościowy czystą (niezadrukowaną) stroną do góry według kolejnego numeru serii, uwidocznionego na kartonie i wsuwa suwak wraz z kartonem w głąb maszyny. Następnie zakłada korbę na oś kwadratową i obraca nią w prawą stronę aż do chwili zatrzymania się korbki i ukazania się na liczniku kartonów wartościowych cyfry „1“ względnie przy następnych kartonach kolejnej liczby. Korbkę należy wtedy odjąć i odłożyć na bok.

Po dokonaniu tych czynności posiadacz maszyny może na przesyłkach listowych wybijać znaczki opłaty dowolnej wartości aż do zupełnego wyczerpania kwoty, odpowiadającej nominalnej wartości kartonu, względnie do chwili przekroczenia tej kwoty najwyżej o sumę 9 zł 98 gr, poczem maszyna przestaje działać. W celu jej ponownego uruchomienia należy założyć nowy karton wartościowy w sposób wyżej podany.

Przekroczone kwoty wyrównywują się automatycznie po włożeniu do maszyny nowego kartonu wartościowego.

13. Zużyte kartony wartościowe posiadacz maszyny zwraca urzędowi pocztowemu, w którym były nabyte, najpóźniej w ciągu 15 dni od daty zużycia kartonu, ułożone według numerów kolejnych, wytłoczonych przez maszynę na każdym zużytym kartonie i wpisane ściśle według rubryk nagłówka do „Książki kontroli kartonów wartościowych“ (wzór Nr. 2), sporządzonej własnym nakładem i prowadzonej podwójnie przez kalkę.

Sprawdzenie szczegółów, wpisanych przez posiadacza maszyny w książce kontroli, uwidacznia urzędnik pocztowy przez umieszczenie we właściwej rubryce książki odcisku datownika i swego podpisu. W szczególności sprawdza urzędnik pocztowy, czy kartony wpisane są do książki kontroli w kolejności numerów, wyłoczonych na każdym zużyтым kartonie przez maszynę, oraz czy ostatni poprzednio zwrócony karton wartościowy oznaczony jest numerem kolejnym, poprzedzającym bezpośrednio pierwszy ze zwracanych obecnie kartonów wartościowych (Np. w dn. 10.XI. 30 r. zwrócono 3 kartony z numerami kolejnymi: 9, 10 i 11, pierwszy ze zwracanych w dn. 18.XI. 30 r. kartonów wartościowych powinien mieć kolejny numer „12”).

W razie stwierdzenia jakichkolwiek różnic, lub w razie braku kolejnego kartonu wartościowego, posiadacz maszyny winien niezwłocznie ujawnione różnice wyjaśnić lub też sprostować, a brakujące kartony wartościowe dostarczyć urzędowi pocztowemu. Do czasu sprostowania lub wyjaśnienia różnic oraz dostarczenia brakujących kartonów wartościowych nie wolno sprzedać posiadaczowi maszyny nowych kartonów wartościowych, a w wypadkach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie nadużycia, urzędnik pocztowy zarządza dostarczenie maszyny do urzędu pocztowego lub też przeprowadza zbadanie maszyny na miejscu u jej posiadacza.

W każdym razie równowartość niezwróconych urzędowi pocztowemu, a brakujących według kolejności numerów kartonów wartościowych winna być przez posiadacza maszyny niezwłocznie wpłacona w gotówce. O każdym takim wypadku winien urząd pocztowy donieść swej przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, która w razie potrzeby wyda dalsze zarządzenia stosownie do okoliczności sprawy.

14. Przy nabywaniu dalszych kartonów wartościowych posiadacz maszyny nie przynosi jej do urzędu pocztowego, przedstawia tylko urzędnikowi pocztowemu „Książkę kontroli kartonów wartościowych” (wzór Nr. 2), z podaniem w odpowiedniej rubryce ilości kartonów wartościowych, którą zamierza nabyć w danym dniu.

Urzędnik pocztowy po otrzymaniu należnej kwoty wpisuje we właściwej rubryce książki kontroli serje i numery wydanych kartonów wartościowych, nominalną wartość tych kartonów oraz kwotę należnej prowizji, obok zaś umieszcza odcisk datownika z bieżącego dnia

i swój podpis. Wpisy te uskutecznia urzędnik przez kalkę, oryginał pozostawia w książce, odrywa zaś kopję, która następnie służy jako załącznik wykazu wypłaconej prowizji (druk Nr. 708).

Osobnego pokwitowania na wpłaconą kwotę nie wydaje się.

Na każdym sprzedanym kartonie wartościowym umieszcza urzędnik pocztowy wyraźny odcisk datownika urzędu pocztowego z bieżącego dnia i swój czytelny podpis (punkt 11).

15. Kartony wartościowe sporządza Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych w Warszawie na zamówienie i na rachunek Towarzystwa Handlowo - Przemysłowego „System” w Warszawie. Należność za sporządzone kartony uiszcza firma „System” bezpośrednio Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych.

Zamówienia na kartony wartościowe firma „System” przesyła Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych w dwu równo brzmiących egzemplarzach.

Kartony wartościowe Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych dostarcza Głównemu Składowi materiałów pocztowych w Warszawie przy dołączeniu jednego egzemplarza zamówienia za potwierdzeniem odbioru w taki sam sposób jak znaczki pocztowe i inne druki wartościowe.

Zamawianie kartonów wartościowych przez Składy materiałów pocztowych przy Dyrekcjach Poczt i Telegrafów oraz przez urzędy pocztowe, jako też rozsyłanie tych kartonów przez Główny Skład materiałów pocztowych i Składy materiałów pocztowych, odbywa się w sposób, ustalony przepisami pocztowymi dla znaczków pocztowych i druków płatnych z tem ograniczeniem, że zamawiać kartony wartościowe mogą tylko te urzędy pocztowe, w których są lub będą zakupywane te kartony i takiej wartości, jaka jest używana w maszynach, przydzielonych do danego urzędu pocztowego.

Zarachowywanie kartonów wartościowych i gotówki, osiągniętej z ich sprzedaży, odbywa się w taki sam sposób jak przy znaczkach pocztowych (w rachunku znaczków pocztowych), natomiast sprzedawane mogą być kartony wartościowe tylko posiadaczom maszyn przy zachowaniu przepisów, podanych w punkcie 14 niniejszej instrukcji.

16. Zużyte kartony wartościowe, zwrócone urzędowi pocztowemu przez posiadaczy maszyn, urzędy pocztowe odsyłają za każdy mie-

siąc do kontroli razem z ogólnym rachunkiem miesięcznym do przełożonej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Przy odsyłaniu kartony wartościowe, ułożone według kolejności numerów wytłoczonych przez maszynę, mają być wpisane do wykazu (wzór Nr. 4), sporządzonego odręcznie przez kalkę. Dla każdej poszczególniej maszyny należy sporządzić osobny taki wykaz, a przynależne do tego wykazu kartony zawinąć w osobną opaskę, lub włożyć do osobnej koperty. Na opaskach lub kopertach ma być podana ilość kartonów, numer fabryczny maszyny, oraz umieszczony odcisk datownika urzędu pocztowego i czytelny podpis urzędnika, który sporządził wykaz i uskutecznił odesłanie kartonów.

17. Nazwisko i adres posiadacza maszyny muszą być na nadawanych przesyłkach listowych wydrukowane lub wytłoczone.

Przesyłki listowe, opłacone zapomocą maszyny, podlegają pod każdym względem, z wyjątkiem postanowień o uiszczaniu opłaty zgóry, ogólnym warunkom o przyjmowaniu do przewozu pocztą przesyłek listowych.

18. Nadanie przesyłek listowych musi nastąpić w dniu oznaczonym na przesyłkach maszyną do opłacania.

Zwykłe przesyłki listowe muszą być nadawane przy okienku w urzędzie pocztowym zapomocą książki nadawczej, sporządzonej przez właściciela maszyny własnym nakładem według wzoru (wzór Nr. 3) i wypełnionej ściśle według rubryk nagłówka.

Polecane przesyłki listowe winny być nadawane zapomocą pocztowej książki nadawczej w sposób ogólnie przepisany. Znamiona zezwolenia, typ i numer fabryczny maszyny, znak identyfikacyjny, oraz ogólna kwota, użyta na opłatę nadawanych przesyłek, mają być podane bezpośrednio pod ostatnim wpisem przesyłki polecanej.

Nadanie zwykłych przesyłek listowych potwierdza urząd pocztowy przez umieszczenie w odpowiedniej rubryce książki nadawczej (wzór Nr. 3) odcisku datownika i podpisu urzędnika, nadania zaś polecanych przesyłek listowych w sposób ogólnie obowiązujący.

Postanowienia końcowe.

19. Drukujące części maszyny, to jest klisza znaczka pocztowego i datownik, stanowią własność Zarządu Pocztowego.

Plomba, założona na maszynie przez urząd Pocztowy, może być naruszona i zdjęta jedynie

w obecności upoważnionego urzędnika pocztowego.

20. Urząd pocztowy, oraz inspekcyjny organ pocztowy, może bez uprzedniego zawiadomienia posiadacza maszyny zarządzić zbadanie przez urzędników pocztowych maszyny do opłacania, lub dostarczenia jej w tym celu do urzędu pocztowego.

21. W razie zepsucia się maszyny właściciel winien niezwłocznie powiadomić o tem urząd pocztowy, który zaplombował maszynę, oraz firmę sprzedającą maszynę. Jeżeli celem naprawienia maszyny jest niezbędne zdjęcie pokrywy, należy maszynę wraz z książką kontroli kartonów wartościowych dostarczyć do urzędu pocztowego, gdzie upoważniony urzędnik pocztowy stwierdza stan licznika głównego i licznika kartonów wartościowych i otwiera zamek urzędowy. Gdy naprawa maszyny nie może nastąpić niezwłocznie w obecności urzędnika pocztowego, to po protokólnym stwierdzeniu stanu liczników i po otwarciu zamka urzędowego następuje wyjęcie kliszy znaczka pocztowego. Protokół, stwierdzający dokonanie powyższych czynności, ma być podpisany przez urzędnika pocztowego oraz przez właściciela maszyny, lub osobę przezeń upoważnioną i przez przedstawiciela firmy sprzedającej maszynę. Protokólnie stwierdzony stan liczników maszyny winien być także zanotowany w książce kontroli kartonów wartościowych pod ostatnim wpisem dokonanym w tej książce.

Protokół, klucz od zamka urzędowego i wyjęta z maszyny klisza znaczka pocztowego pozostają w urzędzie pocztowym.

Po dostarczeniu do urzędu pocztowego maszyny naprawionej wmontowuje się zpowrotem kliszę znaczka pocztowego, poczem urzędnik pocztowy zamyka maszynę w sposób, podany w punkcie 10, stwierdza stan obu liczników i odnotowuje w książce kontroli kartonów wartościowych. Powyższe czynności mają być stwierdzone protokołem, podpisanym przez urzędnika pocztowego, właściciela maszyny lub osobę przezeń upoważnioną oraz przez przedstawiciela firmy, sprzedającej maszynę.

22. W wypadku zaprzestania korzystania z maszyny właściciel jej obowiązany jest dostarczyć maszynę wraz z książką kontroli kartonów wartościowych do urzędu pocztowego, gdzie urzędnik pocztowy sprawdza nienaruszony stan zamknięcia maszyny, a następnie stan licznika głównego i licznika kartonów war-

tościowych. Po sprawdzeniu szczegółów, wpisanych w książce kontroli kartonów wartościowych i stwierdzeniu, czy wszystkie zużyte kartony zostały zwrócone urzędowi pocztowemu, następuje obrachunek z posiadaczem maszyny, tylko na podstawie stanu licznika głównego maszyny, jeżeli karton wartościowy nie został w całości wyczerpany, a w przeciwnym razie po uzgodnieniu stanu licznika głównego z cyframi wytłoczonymi na kartonie przez maszynę.

Stwierdzoną nadwyżkę w wykorzystanych opłatach ponad kwotę uiszczoną za ostatni zużyty karton wartościowy, wpłaca w gotówce właściciel maszyny, niewykorzystaną zaś kwotę z sumy, zapłaconej za ostatni zużyty karton oraz równowartość zwróconych nieużytych kartonów wartościowych, wypłaca urząd pocztowy właścicielowi maszyny za pisemnym potwierdzeniem odbioru. Wypłaconą kwotę zapisuje urząd pocztowy do wykazu unieważnionych należitości w gotówce (druk Nr. 39) przy dołączeniu pokwitowania właściciela maszyny i zwróconych nieużytych kartonów wartościowych, przyczem te ostatnie należy unieważnić przez przekreślenie na krzyż, dokonane atramentem na stronie zadrukowanej kartonu

i opatrzenie napisem „unieważniony“ oraz od-ciskiem datownika i podpisem urzędnika.

Po dokonaniu obrachunku urzędnik pocztowy zarządza zdjęcie z maszyny kliszy znaczką pocztowego i datownika, które pozostają w urzędzie, klucz zaś od maszyny wydaje do-tychczasowemu jej właścicielowi za potwier-żeniem odbioru.

23. Zużyte książki kontroli kartonów war-tościowych przechowuje właściciel maszyny przez przeciąg jednego roku od daty dokonania ostatniego wpisu do książki i ma je przedstawić na żądanie pocztowych organów kontrolnych.

24. Oprócz postanowień niniejszej in-strukcji właściciela maszyny obowiązują również przepisy rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 września 1927 r. w sprawie używania maszyn do oznaczania na pocztowych przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 33, poz. 105).

25. Zarząd pocztowy nie ponosi odpowie-dzialności za funkcjonowanie maszyny lub licznika oraz za nieprzyjęcie z uzasadnionych powodów przesyłek listowych, opłaconych za-pomocą maszyny.

Wzór Nr. 1.

DEKLARACJA.

Stwierdzam, że znane mi są postanowienia rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 września 1927 r. w sprawie używania maszyn do oznaczania na pocztowych przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 774) oraz instrukcji Ministerstwa Poczt i Telegrafów o używaniu maszyny do opłacania przesyłek listo-

wych typu „System“, zgadzam się na warunki w nich podane i obowiązuje się ściśle stosować do postanowień wspomnianego rozporządzenia i instrukcji oraz do możliwych ich zmian lub uzupełnień.

dnia

Podpis

Wzór Nr. 2.

Okładka zewnętrzna.

KSIĄŻKA KONTROLI KARTONÓW WARTOŚCIOWYCH.

Typ i numer fabryczny maszyny

Znak identyfikacyjny

Nominalna wartość kartonu wartościowego, używanego w danej maszynie zł.

Właściciel

Dokładny adres

Zezwolenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów (numer i rok)

Urząd pocztowy, w którym mają być zakupywane kartony wartościowe

Datownik wyżej wymienionego
urzędu pocztowego

Podpis urzędnika pocztowego

Arkusz wkładkowy.

Typ i numer maszyny.....

Znak identyfikacyjny.....

Kartony wartościowe nabyte						Zwrócone kartony wartościowe					
Data nabycia	Ilość sztuk	Serje i numery	Nominalna wartość zakupionych kartonów zł	Prowizja zł	Datownik urzędu pocztowego i podpis urzędnika	Data zwrotu	Serja i numer	Wytłoczono przez maszynę			Datownik urzędu pocztowego i podpis urzędnika
								Numer kolejny kartonu	Suma opłat		
		zł		gr							

(Odbitka z arkusza wkładkowego)

Typ i numer maszyny.....

Znak identyfikacyjny

K a r t o n y w a r t o ś c i o w e n a b y t e

Data nabycia	Ilość sztuk	Serje i numery	Nominalna wartość zakupionych kartonów zł	Prowizja		Datownik urzędu pocztowego i podpis urzędnika
				zł	gr	
D E K L A R A C J A						
<p>Stwierdzam, że dane mi są postanowienia w nich rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 września 1927 r. w sprawie używania maszyn do oznaczania na pocztowych przesyłkach listowych kwoty uszczupłej opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 774) oraz instrukcji Ministerstwa Poczty i Telegrafów używania maszyny do opłacania przesyłek listowych.</p>						
O b l a d k a z e w n ą t r z e						
S I A Ż K A K O N T R O L I K A R T O N O W W A R T O Ś C I O W Y C H						
<p>Typ i numer fabryczny maszyny</p> <p>Znak identyfikacyjny</p> <p>Nominalna wartość kartonu wartościowego, używanego w druku</p> <p>Właściciel</p> <p>Deklaracja adres</p> <p>Zaproszenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów (numer i rok</p> <p>Urząd pocztowy, w którym mają być zakupowane kartony wartościowe</p>						

Podpis właściciela maszyny

.....

Druk i papier ministerstwa
 Druk i papier ministerstwa

OKÓLNIKI.

Zniesienie listów kredytowych P. K. O.

Z dniem 1 lipca 1931 r. Poczta Kasa Oszczędności znosi wydawanie t. zw. listów kredytowych.

Wszelkie znajdujące się jeszcze w obiegu zlecenia wypłaty zostaną wycofane i po 1 lipca 1931 r. urzędem pocztowym nie wolno zleceń takich realizować.

Powyzsze podaje się wszystkim urzędom i agencjom pocztowym do wiadomości.

Nr. 6010/IV z dn. 15 czerwca 1931 r.

Opis fałszywych znaczków pocztowych 25 groszowych z orłem.

Pojawiły się w sprzedaży znaczki pocztowe 25-cio groszowe z orłem, które różnią się od autentycznych następującymi szczegółami:

1) Wymiary rysunku znaczków autentycznych są: 21,5 × 18,5 m/m,

falsyfikatów: 22,0 × 17,5 m/m.

2) Napis „Poczta Polska“, litery „gr“ i liczba „25“ zdeformowane i nieostre.

3) Rysunek korony, głowy, tułowia i nóg orła zniekształcony i odmienny, niż na znaczkach autentycznych; rysunek ornamentacji również skażony.

4) Druk znaczka rozłąny.

5) Papier i gumowanie odmierne.

6) Dziurkowanie odmierne; wskutek większej średnicy otworów perforacyjnych, ilość otworów różni się:

autentyczne znaczki posiadają . . . 17 i 14,

falsyfikaty 14 i 13

7) Kolor znaczka jest bardzo zbliżony do koloru znaczków autentycznych.

8) Druk falsyfikatów wykonany jest na prasie litograficznej.

Przesyłki listowe, opłacone takimi znaczkami, urzędy nadawcze obowiązane są zatrzymać i, o ile adres nadawcy na przesyłce jest uwidoczniiony, wezwać nadawcę do urzędu, zażądać oddania do dyspozycji poczty koperty lub opakowania z nalepionym znaczkiem pocztowym oraz ujawnienia sprzedawcy znaczków.

Jeżeli adresu nadawcy na przesyłce niema, należy przesyłkę wysłać w kopercie urzędowej z dopiskiem „Znaczek fałszywy“ urzędowi nadawczemu, który postąpi z przesyłką w sposób niżej podany.

Urzędy oddawcze, w razie stwierdzenia przesyłek listowych, opłaconych znaczkami fałszywymi, obowiązane są wezwać adresata do urzędu, zażądać oddania do dyspozycji poczty koperty lub opakowania z nalepionym znaczkiem, a w braku adresu nadawcy na kopercie (opakowaniu) zażądać od adresata wyjawienia go.

Zatrzymaną kopertę (opakowanie) z ewentualnym oświadczeniem nadawcy lub adresata mają urzędy i agencje pocztowe natychmiast przesłać przy sprawozdaniu właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, która zarządzi dochodzenia.

Nr. 2373/V z dnia 16 czerwca 1931 r.

Omyłki w kartach odsyłkowych z ambulansów do P. K. O. w Warszawie.

Poczta Kasa Oszczędności w Warszawie donosi, że ambulanse, sporządzające odsyłki „L“ do P. K. O., wpisują często do przynależnych kart ilości przesyłek poleconych niezgodne z zawartością odsyłki.

Biuro pocztowe P. K. O. jest zmuszone, wskutek tego, przeprowadzać liczną korespondencję dla wyjaśnienia tego rodzaju omyłek.

Na powyższą niewłaściwość zwraca się uwagę odpowiednich przełożeń poczt ruchomych.

Nr. 1006/VII z dn. 17 czerwca 1931 r.

Przestrzeżenie zarządzeń nadawców na wypadek niedoręczalności paczek.

Stwierdzono, iż urzędy i agencje pocztowe nie wykonywują zarządzeń nadawców na wypadek niedoręczalności paczek, wskazanych przez nadawców na paczkach i adresach pomocniczych, i paczki niedoręczalne zwracają natychmiast do miejsca nadania, narażając tym sposobem nadawców na szkody.

Wobec tego wzywa się urzędy i agencje pocztowe do bezwzględno go przestrzegania przepisów, zawartych w zarządzeniu z dnia 17 września 1925 r. L. 7403/VII w sprawie zarządzenia nadawcy na wypadek niedoręczalności

ści paczek w obrocie wewnętrznym i zagranicznym (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 39 z 1925 r., poz. 95) i uprzedza się, że winni nie stosowania się do tego zarządzenia będą pociągani do surowej odpowiedzialności służbowej niezależnie od ich obowiązku pokrycia szkody, poniesionej z powodu ich niedbalstwa przez nadawcę paczki.

Nr. 2280/V z dnia 19 czerwca 1931 r.

Postępowanie w obrocie zagranicznym z listowemi przesyłkami, nieopłaconemi lub niedostatecznie opłaconemi.

W związku ze zmianą taryfy listowej, wprowadzonej w życie z dniem 1 lipca b. r., podaje się nowy sposób obliczania dopłat za przesyłki listowe w obrocie zagranicznym, mianowicie:

Wysokość dopłaty w centymach złotych otrzymuje się w ten sposób, że dopłatę obliczoną w groszach mnoży się przez 5, a otrzymany

iloczyn dzieli się przez 12; dopłata nie może być mniejszą od 10 centymów.

Wysokość dopłaty w groszach otrzymuje się w ten sposób, że dopłatę, podaną w centymach złotych mnoży się przez 12, a otrzymany iloczyn dzieli się przez 5; dopłata nie może być mniejszą od 20 groszy.

Umieszczone poniżej zestawienie zawiera opłaty, pobierane w niektórych krajach za przesyłki listowe do Polski z podaniem w groszach nowych równoważników obcych monet.

Pozatem aż do czasu wydania nowych przepisów, należy stosować przepisy o dopłatach listowych z dnia 12 stycznia 1928 r., Nr. 34/VI (dodatek do Dz. Urz. Nr. 2 z 1928 r.)

Ze względu na to, że przesyłki nieopłacone, lub niedostatecznie opłacone przynoszą uszczerbek w dochodach poczty, urzędy nadawcze i wymiany mają zwracać baczną uwagę na należyte opłacanie przesyłek listowych, wysyłanych z Polski zagranicę.

Nr. 4328/VI z dnia 1 lipca 1931 r.

Zestawienie opłat, pobieranych zagranicą za przesyłki listowe do Polski.

K R A J E	Monety obce i ich równoważniki w groszach	Opłata wynosi za:				
		L i s t y		Kartki pocz- towe	druki, próbki towarów, pa- piery handlowe za każde 50 g. lub 2 uncje	pole- cenie
		do 20 g. lub 1 uncji	za każde dalsze 20 g. lub 1 uncję			
Afryka (Unja Poł.)	pence = 20	3	1½	1½	½	4
Ameryka (St. Zjedn.)	cent. = 12	5	3	3	1	15
Argentyna	centavo = 5	12	7	5	3	12
Australja	pence = 20	3	2	2	1	3
Austria	grosch = 5/3	30	24	18	8	60
Belgja	centime = 1/3	175	100	100	35	175
Brazylja	reis = 3/20	400	200	200	100	600
Bułgarja	lew = 10	6	3	4	1	6
Chiny	cent = 12/5	25	15	15	5	25
Czechosłowacja . .	halerz = 1/4	200	150	120	25	150
Danja	öre = 12/5	25	15	15	5	25
Egipt	milieme = 4	15	10	10	3	15
Estonja	sent = 3	20	12	12	4	20
Finlandja	penny = 3/10	200	120	120	40	200
Francja	centime = 2/5	150	90	90	30	150
Grecja	lepton = 3/20	400	240	240	80	400
Hiszpanja	centimo = 3/2	40	25	25	10	40
Holandja	cent = 5	12½	7½	7½	2½	15
Indje brytyjskie . .	anna = 20	3	1½	1½	½	3

K R A J E	Monety obce i ich równoważniki w groszach	Opłata wynosi za:				
		L i s t y		Kartki pocz- towe	druki, próbki towarów, pa- piery handlowe za każde 50 g. lub 2 uncje	pole- cenie
		do 20 g. lub 1 uncji	za każde dalsze 20 g. lub 1 uncję			
Islandja	aur = $\frac{12}{7}$	35	20	20	7	30
Japonja	sen = 12	5	10	6	2	16
Jugosławja	para = $\frac{1}{5}$	300	150	150	50	300
Kanada	cent = 12	5	3	3	1	10
Kuba	centavo = 12	5	3	2	1	10
Luksemburg	centime = $\frac{1}{3}$	175	100	100	35	175
Łotwa	santim = 2	30	20	20	6	30
Meksyk	centavo = 6	10	10	4	2	20
Niemcy	fenigi = $\frac{12}{5}$	25	15	15	5	30
Norwegja	oere = 2	30	20	20	7	30
Palestyna	mil = 5	13	7	7	3	13
Persja	szach = 2	27	16	16	5	29
Portugalja	centavo = $\frac{1}{2}$	125	75	75	25	80
Rosja (Z.S.R.R.)	kopiejka = 4	15	10	10	3	20
Rumunja	leu = 7	$7\frac{1}{2}$	6	$4\frac{1}{2}$	2	10
Szwajcarja	centime = 2	30	20	20	5	30
Szwecja	oere = $\frac{12}{5}$	25	15	15	5	20
Syrja i Liban	piastr = 8	$7\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	1	$7\frac{1}{2}$
Turcja	grusz = 5	$12\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$	$17\frac{1}{2}$
Węgry	filler = $\frac{3}{2}$	32	20	16	6	50
Wielka Brytanja	pence = 24	$2\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	3	6
Włochy	centesimo = $\frac{1}{2}$	125	75	75	25	150

Uzupełnienie spisu instytucji, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

W spisie instytucji, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15 z 1929 r.) należy w punkcie 10, jako dalsze pozycje umieścić:

Urząd Wykupu Tytoniu w Grodnie,

Rejony Uprawy Tytoniu w Rosi, Augustowie, Wielkich Ejsymontach i Podorosku.
Nr. 2316/V z dnia 22 czerwca 1931 roku.

Wykaz uzupełniający do spisu urzędów pocztowych.

Jako dalsze uzupełnienie spisu urzędów pocztowych z roku 1929 Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało wykaz Nr. 5.

Cenę sprzedażną oznacza się na groszy 20.
Nr. 4648/XI z dn. 22.VI. 1931 r.

W Y K A Z

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładowych P.K.O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książ.	Nazwisko i imię	Nr. książ.	Nazwisko i imię
139948	Ziarkowski Wiktor	582850	Margulis Zelman
202090	Gruca Zygmunt	636859	Brott Leja
202239	Lutosławski Zbigniew	672949	Tarkowski Wacław
247311	Wawrykiewicz Franciszek	696961	Terterjan Prapion
355614	Bartnicki Franciszek	705960	Kurjan Arkadiusz
526400	Wiśniewska Anna	709686	Redos Józef
552793	Blumenfeld Izrael	715429	kpt. Heller Tadeusz

W Y K A Z

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. ks.	Nazwisko i imię	Nr. ks.	Nazwisko i imię
799504	Ślósarczyk Witold	8.853-C	Korzeniewski Remigjusz
800000	Wiśniowski Antoni	35.760-C	Kirago Józef
800690	Aszówna Ewa	52.412-C	Szajniewicz Rachmil
832527	Rozenberg Dawid	53.358-C	Romanek Wojciech
832780	Weiss Szczepan	65.237-C	Degórski Stefan
838699	Swirski Nochum	233176	Lemisewicz Józef
842725	Gałecki Stanisław	478511	Weber Jakób Moszek
848839	Fernand Gołda	551540	Winnicki Leonard
864387	Splawski Józef	560026	Brotman Ruchla
867071	Szarnecka Julja	566050	Seemann Wilhelm
872541	Jasiński Józef	578214	Gild Symcha Binem
897312	Recko Janina	604607	Holzowa Marta
915250	Goldman Szmul Eljasz	623719	Kosicki Wacław
929625	Dawidman Rega	628890	Swendrak Józef
939449	Gębski Wilhelm	686338	Śniegocka Kazimiera
30.030-C	Kopłowicz Hersz Majer	694064	Psarski Konrad
30.872-C	Roegel Józef	694340	Mesjasz Tomasz
31.591-C	Szymańczyk Mieczysław	712038	X. Potrykus Józef
352394	Margulies Izidor	722778	Szyckówna Jadwiga
355549	Urząd Gminy Ożarów	743108	Rafał Ruchla
407197	Ruszowski Czesław	782368	Matuszkiewicz Feliks
409377	Sierago Eljasz	804443	Bogdański Franciszek
422396	Herszlikowicz Mojżesz Józef	807475	Czupratowski Piotr Zdzisław
535342	Piórkówna Irena	819678	Blass Chaskiel
585376	Klinicki Bolesław	826722	Ostrowska Wiktorja
593628	Pelc Władysław	833177	Rucińska Józefa
633501	Kawecki Wacław	842054	Tretiak Aleksander
642374	Schupp Czesław	848049	Salamon Martha
680859	Kaczyński Antoni	851833	Krugiołka Rozalja
686640	Rodziewicz Wacław	862948	Kossobudzki Luty Szymon
707734	Arasimczyk Edward	863983	Witelzon Szlama Icek
716394	Grodzicki Ber	877537	Forcajg Mojsej Hersz
740342	Lewkowicz Teodor	879693	Świątkiewicz Franciszek
768154	Grzybowska Eugenia	884078	Rysiak Stanisława
781996	Kowalski Stanisław	889900	Frenkiel Kiwa
827519	Ratajska Anna	893113	Narkiewicz Władysław
828068	Bartoszewska Cecylja	907735	Sawicka Wanda
851381	Cwajgiel Nuchym Józef	919112	Wagner Ignacy
854760	Sturm de Hirszfild Stanisław	923408	Rytka Marjan
876481	Kamienny Mordchaj	948287	Romanowski Jan
879761	Rozenberg Jechmuda Arja	959733	Blinder Giedale
888015	Dukielski Tadeusz	975826	Jankiewicz Hieronim
910084	Turski Tadeusz	981037	Modliszewski Józef
916185	Sobolewski Franciszek	984832	Koliński Tadeusz
924152	Reznik Moszko	996572	Müller Józef
951963	Ostrowski Wincenty	996995	Helftman Mozes
953500	Kołodziejak Józef	996994	Ks. Wybraniec Józef
957465	Winograd Izaak	14.948-C	Brysz Gerszon Dawid
965342	Młynek Srul	35.107-C	Wódkiewicz Feliks
976194	Piórecki Maksymiljan	41.173-C	Kubala Franciszek
990969	Kapczyńska Stanisława	52.809-C	Krauze Bronisława
993085	Rubin Szczepan	53.549-C	Babiński Leon
995139	Lubańska Janina	61.011-C	Feldbaum Majer
3.472-C	Moszkowicz Hudes Łaja		

W Y K A Z

odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. ks.	Nazwisko i imię	Nr. ks.	Nazwisko i imię
295965	Riczka Bronisław	588979	Wajntraub Regina
678993	Zielonko Stefan Henryk	620814	Gerlach Aniela
684480	Wendum Anna	715429	Kapitan Heller Tadeusz
717629	Złotowicz Leon	730026	Lisewski Onufry
806978	Feldgajer Izrael	860612	Andrzejewski Florjan
886440	Kahane Aleksander	867071	Szarnecka Julja
925083	Andrzejewski Leon	879344	Goldstein Jakób
236392	Mynch Ludwik	929625	Dawidman Rega
391737	Sądziński Wacław	49.512-C	Kaufman Josek
487106	Komorowski Tadeusz	530771	Karyś Józef
527581	Mickiewicz Wincenty	593628	Pelc Władysław
556954	Herman Wolf	602491	Wilgocki Antoni

W Y K A Z

odnalezionych książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. ks.	Nazwisko i imię	Nr. ks.	Nazwisko i imię
625457	Leja Aleksander	870178	Kon Mojżesz Wolf
633501	Kawecki Wacław	920542	Opolska Ewa
642374	Schupp Czesław	939449	Gębski Wilhelm
652649	Rek Wiktor	951963	Ostrowski Wincenty
732928	Jaczevska Wanda Teresa	973932	Lorenc Cyprjan

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 10 z 1931 r.).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	Język
669	Ukraiński Prapor	Berlin	ruski

Nr. 2457/V z dnia 30 czerwca 1931 r.

Rozwój sieci telegraficznej i telefonicznej w kwietniu i maju 1931 r.

Nazwa urzędu lub agencji	Powiat	Uruchomiono centralę telef. lub ustawiono aparat Morsa	Data uruchomienia	Godziny urzędowe
Urząd Komorowo k. Ostrowi Mazowieckiej . . .	Ostrow Mazowiec.	centrala telef.	16. IV. 31	L
„ Koszarka	Prużana	aparat Morsa	19. V. 31	L
„ Piaseczno k. Warszawy	Warszawa	„ „	8. V. 31	L
„ Równe k. Dukli	Krosno	centrala telef.	23. V. 31	L
„ Słonim 2	Słonim	„ „	18. IV. 31	L
Agencja Boby k. Urzędowa	Janów	„ „	2. V. 31	L
„ Denków	Opatów	„ „	17. IV. 31	L
„ Dermań	Zdołbunów	„ „	2. IV. 31	L
„ Jeremicze n. Niemnem	Stołpce	„ „	25. IV. 31	L
„ Kłodnica Górna	Janów	„ „	18. IV. 31	L
„ Kurozwęki	Stopnica	„ „	15. IV. 31	L
„ Lipnica Wielka na Orawie	Nowy Targ	„ „	„	L
„ Podkowa Leśna.	Błonie	„ „	31. III. 31	L
„ Prudy	Mołodeczno	„ „	30. V. 31	L
„ Rzemień	Mielec	„ „	4 V. 31	L
„ Sienkiewiczówka	Łuck	„ „	15. IV. 31	L
„ Siennica Różana	Krasnystaw	„ „	22. V. 31	L
„ Sochaczew 2.	Sochaczew	„ „	25. IV. 31	L
„ Wola Michowa	Lisko	„ „	7. V. 31	L

Nr. 3718/VIII z dn. 27 czerwca 1931 r.

Legitymacje unieważnione.

Unieważnione zostały następujące dokumenty i legitymacje służbowe:

Wystawiona przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Warszawie legitymacja emerytalna Nr. 440 z dnia 17.XI. 1930 r. i dekret przeniesienia w stan spoczynku z dnia 13.XII. 1927 r. Nr. 40491/I Kazimierza Kasprzyckiego, emerytowanego urzędnika IX st. sł. urzędu p. t. we Włocławku.

Wystawiona przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Krakowie legitymacja Nr. 1476 z dnia 27.I.1931 r. Jadwigi Ścibichowej, asystenta X st. sł. z u. p. w Będzinie.

Wystawiona przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów we Lwowie legitymacja Nr. 513 z dnia 17 grudnia 1927 r. Zofji Knopińskiej, emeryt. oficjała poczt. we Lwowie.

Wystawione przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Poznaniu legitymacje Nr. K. 384 z dnia 7 lutego 1929 r. Jana Kubiaczyka, ekspedjenta z u. p. w Mosinie i Nr. 15 z dnia 19.I. 1929 r. Michała Urbaniaka z u. p. Poznań 1.

RUCH SŁUŻBOWY.**Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Poznaniu.**

Roman Pallasch i *Jan Kuźma*, referendarze w VII st. sł., przeniesieni do Ministerstwa Poczt i Telegrafów w Warszawie w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

(Dekret Min. P. i T. z dnia 10.VI. b. r. Nr. 4883/I).

Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Stanisław Hiolski, Naczelnik Wydziału w VI st. sł., przeniesiony w stan spoczynku z końcem lipca b. r.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Władysław Nebeski, Naczelnik urzędu I klasy w VI st. sł. w Kielcach, przeniesiony w stan spoczynku z końcem czerwca b. r.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Jan Fitek, st. kontroler w VII st. sł. w u. p. Gdynia 5, mianowany został naczelnikiem urzę-

du III klasy w dotychczasowym miejscu i stopniu służbowym.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Michał Szebeko, zastępca naczelnika urzędu II klasy w Wilnie 2, mianowany został naczelnikiem urzędu II klasy w Brześciu n/B. 2 w dotychczasowym stopniu służbowym.

Konkursy.

Dyr. P. i T. w Warszawie ogłasza ponownie konkurs na stanowisko kierownika urzędu V klasy w Komorowie k. Ostrowi Maz., gdzie ostatnio przydzielone zostało mieszkanie służbowe.

Dyr. P. T. w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs na kierownictwo agencji pocztowo-telegraficznej I-go stopnia w Jazowsku, Kobylance, Lanckoronie, Lipnicy W. k. Grybowa, Ojcowie, Padwi, Tyliczu, Żegocinie k. Bochni oraz agencji pocztowej I-go stopnia w Jaślanach, Mucharzu, Szymbarku k. Gorlic i Zakopanem Nr. 4.

Dyr. P. i T. we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko Naczelnika urzędu pocztowego III klasy w Przemyślanach i na stanowisko kierownika urzędu V klasy w Toporowie.

Dyr. P. i T. w Lublinie ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko naczelnika urzędu II klasy w Zdołbunowie.

Dyr. P. i T. w Wilnie ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko kierownika urzędu V klasy w Rodoszkowicach. Przy urządzie jest mieszkanie służbowe.

Dyr. P. i T. w Bydgoszczy ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko naczelnika urzędu III klasy w Pucku, oraz kierowników urzędów V klasy w Montowie i Sulęczynie. Mieszkania służbowe przy każdym urządzie zapewnione.

Wskazówki co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z r. 1928 w rubryce „Konkursy”. Termin do składania podań na wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

S P R O S T O W A N I E.

W tabeli II stawek jednostkowych do obliczania rocznego ryczałtu utrzymanie czystości w wagonach i przedziałach pocztowych, zamieszczonej w Dz. Urz. Nr. 7 na str. 155 pierwsza kolumna winna wyglądać jak następuje:

W urzędzie pocztowym
I klasy
II i III klasy
IV i V klasy
VI klasy i agencji

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.

Warszawa, Plac Napoleona Nr, 8, II p., pokój Nr 42.

PRENUMERATA NA ROK 1931 WYNOŚI:

roczna 12 zł

półroczna 6 zł

kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR. 15, TABELARYCZNE GR. 30.

ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 56329.

Cena 1 Zł 40 gr